

Budai Ilona

népdalénekes, előadóművész

Felpécen született 1951. április 3-án.

Az éneklés örömét, a népdalok szeretetét a szülői házból hozta magával. Tanulmányait Ménfőcsanakon, a gimnáziumban kezdte, ahol magyartanára, *Asbóth Márta* – aki nagyon szerette a népdalokat – indította el e pályán: ő figyelte fel Ilona gyönyörű hangjára, és fordította érdeklődését a népdalok irányába. Az első igazi sikereket az 1968-as *Ki mit tud?*, de még inkább a *Nyílik a rózsza* című vetélkedő hozta meg a számára. Az 1970-es *Röpkülj páva* országos népdalversenyen az első díj mellett elnyerte *Kodály Zoltán* feleségének különdíját is. A vetélkedőn ismerkedett meg *Halmos Bélával* és *Sebő Ferencel*, akikben társakra lelt, s motorjai lettek a táncmuzika mozgalom néven ismert nagy népzenei megújulásnak.

1971-ig a soproni óvónőképző növendéke volt, majd néhány évig óvónőként is dolgozott Budapesten, mialatt 1972-77 között elvégezte a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolát. Első önálló népdalestjét *Nagy László* nyitotta meg, egy neki ajánlott versével, 1976-ban. Két évre rá jelent meg első önálló nagylemeze *Élő népzene* címmel. Ugyanebben az évben alakult budapesti fiatalokból a *Vikár Béla Népdalkör*, amelynek kezdetektől fogva a vezetője. Generációk kerültek ki ebből a csoportból, akik a népdalok szeretetét vitték és adták tovább.

Budai Ilona a hetvenes évek derekától járja a környező országok magyar lakta vidékeit népdalokat gyűjteni, az éneklés technikáját elsajátítani. Eddig három lemeze jelent meg: *Élő Népzene* (1978), *Magyarország édes hazám* (1995) és *Anyám, édesanyám* (2004). Közel száz mesét talált Erdélyben a dalokon kívül, ezekből készült 2002-ben egy válogatás CD melléklettel *Székegy mesebeszéd* címmel.

A pedagógusi pályát sem hagyta el: 1986-tól harmincöt évet az Óbudai Népzenei Iskolában, öt évig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem népzene szakán is tanított, s 1975 óta vezet nyaranta népzenei táborokat.

A Magyar Rádióban 1987 és 1997 között népdalt tanított (*Énekeljünk együtt*), 1997-től *Fúvok az énekeim*, 2008-tól 2012-ig a Magyar Katolikus Rádióban *Népdalforrás* címmel vezetett népzenei műsort. A Kairosz Kiadó *Miért hisztek?* című sorozatában 2014-ben jelent meg a *Szárnyaddal s torkod élivel...* című könyv, melyben *Gréczy László* beszélget vele.

Díjai: Népművészet Ifjú Mestere (1971), Kodály Zoltán-díj (1986), Magyar Rádió nívódíja (1988), A Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje (1993), Magyar Örökség díj (1996), Életfa-díj (2010), A Magyar Érdemrend középkeresztje (2014), Kossuth-díj (2016), Nemzet Művésze (2018)